02/07/2023

Εορτή των Αγίων Αναργύρων στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στον ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Λευκίμμης, ιερούργησε και ομίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, τελώντας και την εις πρεσβύτερον χειροτονία του ιεροδιακόνου Ιακώβου, αδελφού της Ιεράς Μονής Παναγίας των Βλαχερνών Σκριπερού και εγκαταβιούντα εις την Ιερά Μονής της Κυρίας των Αγγέλων Λευκίμμης.

Το μοναστήρι προυπήρξε γυναικεία ιερά μονή. Μετά την κοίμηση προ πέντε ετών της τελευταίας μοναχής, εγκαταστάθηκε ο π. Ιάκωβος , προκειμένου να παραμείνει ζώσα η **Ιερά Μονή.**

Ο **Σεβασμιώτατος κ. Νεκτάριος,** συλλειτούργησε μετά του **Αρχιεπισκόπου Ρουσκ κ. Τύχωνος**, του Πατριαρχείου της Ρωσίας, ελληνόφωνος αρχιερέως, και συμπαραστατουμένου υπό πλειάδος κληρικών της **Νοτίου Κερκύρας.**

Ο **Ιερός Ναός των Αγίων Αναργύρων** ήτο κατάμεστος από τους ευσεβείς Χριστιανούς. Κατά την χειροτονία ο Σεβασμιώτατος έλαβε αφορμή από την προσλαλιά του χειροτονημένου, ο οποίος δι' ολίγων ανέτρεξε εις την ζωή του, προερχόμενος από το **Βλαδικοστόκ της Ρωσίας**, και ο οποίος εγνώρισε τον Ιησούν Χριστόν εις ηλικίαν είκοσι ετών, ζώντας μέσα στο καθεστώς της αθεΐας της **Σοβιετικής ένωσης.**

Με πολύ συγκίνηση περιέγραψε, ότι ένας συμφοιτητής του στο Πανεπιστήμιο είχε την **Αγία Γραφή**, που τότε του κίνησε την περιέργεια να την διαβάσει και να γνωρίσει έτσι τον **Χριστό**. Ανοίγωντάς την, έπεσε στο χωρίο *«μη μεριμνήσετε τι φάγητε ή τι πίετε ή τι ενδύσασθε»,* και έκτοτε έλαβε την απόφαση της ολοκληρωτικής αφιερώσεως του εις τον **Ιησούν Χριστόν,** μεριμνώντας την κατά Θεόν αφιέρωσιν του, εις την μοναχική ζωή.

Ανέτρεξε εις τον **Ιερόν Άθωνα**, διότι διψούσε για την ελληνική παιδεία, Ιστορία και ορθόδοξη πίστη.
Έζησε στην **Ιερά Μονή του Δοχειαρίου,** γενόμενος μοναχός περί τα δέκα έτη, όπου έμαθε την υπακοή στην Εκκλησία, την ταπείνωση, την ακτημοσύνη και την εκοπήν του ιδίου θελήματος. Μετά την κοίμισην του Γέροντος του, η Παναγία τον οδήγησε εδώ κοντά μας, διακονώντας την πλέον των πέντε ετών, εις την Ιερά μονή της **Κυρίας των Αγγέλων**.

Ανταπαντώντας ο Σεβασμιώτατος, του εξέφρασε την αγάπη , την συμπάθεια, την συγκίνηση του, αλλά και την χαράν της ενταύθα διαβιώσεως του, ως μοναχού και πλέον ιερομονάχου εις την ως άνω ιερά μονή.

Τα βιώματα τα οποία έφερε από νεαρά ηλικία έως την ώριμην ηλικία, είναι η πολύτιμη παρακαταθήκη για την αύξηση της πίστεως του και της ολοκληρωτικής αφιερώσεώς του, μέσα από το ιερό θυσιαστήριο και την μυστηριακή ζωή στον εν **Τριάδι Δοξολογούμενο Θεό**, αλλά και ταυτόχρονα στην Εκκλησία του Χριστού μας.

Ένα δεύτερο σημείο το οποίο υπεγράμμισε ο Σεβασμιώτατος, είναι ότι η ζωή ενός συγχρόνου Χριστιανού και ιδιαιτέρως μοναχού και ιερομονάχου, απαιτεί γενναίο φρόνημα προκειμένου να αντιμετωπίσει την ποικίλην κακίαν της εποχής, που στοχεύει στο γκρέμισμα της **Εκκλησίας του Χριστού,** και επιπλέον στοχεύει τις καρδιές των ανθρώπων, προκειμένου να τους απομακρύνει από εκείνον.

Ο Ιερεύς πρέπει να είναι ο άγρυπνος φρουρός, του φρικτότερου θυσιαστηρίου, αλλά και κατ' επέκταση του θυσιαστηρίου των καρδιών των ανθρώπων.

Η ομολογία της πίστεως μας είναι ένα γνώρισμα διαχρονικό για τον γνήσιο ορθόδοξο ιερομόναχο. Δια τούτο είναι απαραίτητο το γενναίο φρόνημα στη ζωή της **Εκκλησίας μας**.

Και ένα τρίτο σημείο, είναι πως το αξίωμα του ιερέως ίσως να φαντάζει στα μάτια των ανθρώπων, γιατί όντως είναι ένα αξίωμα το οποίο το δίδει ο ίδιος ο θεός, δια της **Χάριτος του Παναγίου** και **τελεταρχικού Πνεύματος.**

Αλλά αυτό το αξίωμα δεν πρέπει να καταχράται από εκείνον που το λαμβάνει, διότι εάν στηριχθεί μόνο στο αξίωμα χωρίς να αγωνισθεί να διατηρήσει την τιμή της ιερωσύνης, τότε μπορούν να μεταστραφούν οι όροι.

Ένας σύγχρονος ιερεύς, πρέπει να κοσμείται από τις αρετές του **Αγίου Πνεύματος** για να βιώσει το **αξίωμα της ιερωσύνης**. Και αυτές οι αρετές, έρχονται μόνο με τον σκληρό πνευματικό αγώνα, πηκτεύοντας τις αλλότριες δυνάμεις του πονηρού, ο οποίος ορύεται, *«ζητών τι να καταπίει».*

Στο τέλος , του είπε ότι η **Παναγία**, που είναι η έφορος της Ιεράς Μονής θα τον προστατεύει και θα τον σκεπάζει. Ο **Άγιος Σπυρίδωνας,** ο προστάτης του τόπου και του νησιού μας, αλλά και όλες οι άγιες ψυχές οι οποίες πέρασαν από την ιερά μονή και άφησαν ανεξίτηλα τα ίχνη της πνευματικής των διαβάσεως. Εν οις, και η εσχάτως **Οσία Αναστασία** η μονοχίτων και ανυπόδυτος.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε τον εφημέριο του ιερού ναού των **Αγίων Αναργύρων**, π**. Γεώργιο Καποδίστρια,** ο οποίος είναι γόνος ιερατικής οικογενείας και νομικός, ο οποίος εξάσκησε και το επάγγελμα του δικηγόρου, με το οφίκιο του πρωτοπρεσβυτέρου.